

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 4 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vin. za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krona, za četrť leta 2 kroni, katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Cesarja Franca Jožefa I. 70letni rojstni dan.

Vsi narodi v zvezi eni —
Zvesti in prestolu vdaní
Kličejo iz src iskreni:
Hajó Habsburg Bog ohrani!

Mnogojezični Avstriji izkazujejo nebesa vidno naklonjenost. Jubilej za jubilejem dano je obhajati vernim Avstrijancem. Nista še minili dve leti, ko si je nadela Avstrija praznično obleko, da praznuje 50letnico vladanja svojega ljubljenega cesarja, jutri se vrši po širni Avstriji najpomembnejša slavnost: 70letni rojstni dan našega cesarja Franca Jožefa I.

«Z Bogom mladost!» je zaklical komaj 18letni Franc Jožef, ko je prevzel 2. decembra 1848 žezlo avstrijske države. Danes ga obožuje skoraj polsto milijonov udanih podložnikov na avstrijskem prestolu kot sivega, a ra duhu in telesu krepkega moža.

Sedemdeset let življenja je častitljiva starost že v navadnem življenju. Kaj še le pomeni ta dolga doba v življenju mnogo skušanega vladarja obširnih kronovin! In bitje, h kateremu zremo milijoni in milijoni hvaležnih narodov, ni imelo brezskrbne mladosti, ne zabavne moške dobe, vsemu se je odpovedal Franc Jožef že kot 18letni mladenič v blagor svojega ljudstva.

S sedemdesetimi leti smo navadni pozemljani že pohabljeni starčki, ki se mirno odpočivamo, naš cesar v tej dobi ne pozna odpočitka. Pozno v noč si beli glavo z velikimi problemi za osrečitev svojih podložnikov.

Pa ne samo, da je našemu blagemu cesarju Bog naklonil tako nenavadno visoko starost, božja Previdnost je posula njegovo dolgo pot s trnjem. Kdo bi ne omagal pod tolikimi udarci, kakor so zadeli našega vladarja! V najbolj razburkanem času posadili so mu na mladenčevo glavo odgovornostno vladarsko krono: v kljub vsej njegovi ljude-milosti in pravičnosti vzdignil je krvo-

ločnik nož proti njemu. Cesarjev up in veselje — njega edini sin Rudolf — odvzet mu je bil nenadoma. Ljubljeno mu soprogo je zadelo morilčevo bodalo.

Bile so bridke skušnje, ki so padale na vladarjevo glavo. Navadno človeško bitje bi bilo klonilo pod tolikimi udarci, ali bi postalo za javno delovanje mrtvo. Naš cesar ni imel časa udajati se lastni bolesti, vedno ga je spominjala tisočera bol svojih podložnikov in le tem se je žrtvoval ter se žrtvuje i danes.

Redki so vladarji, ki bi kot 70letni starčki še stali tako trdno ob državnem krmilu. Še bolj redki pa so bili v zgodovini vladarji, ki bi bili toliko let darovali občenemu blagostanju, kakor naš ljubljeni cesar — jubilar.

Kakor hudi so bili za cesarja razni udarci usode, tako mu je bilo zopet v tolažbo in ponos naklonjeno, slaviti toliko srečnih jubilejev, kakor morda nobenemu njegovih prednikov ne vrstnikov. Po 25letnici vladanja praznoval je srebrno poroko, predlanskim 50letnico vladanja, a jutri 70letnico svojega življenja. In te razne jubileje ni praznoval sam v svoji cesarski rodbini, polsto milijonov udanega ljudstva radovalo se je odkritosrečno s svojim ljubljnim cesarjem.

Slovenci nismo nikdar zamudili ve-sele prilike, da se poklonimo svojemu vladarju. Tudi ravnokar praznujoča se 70letnica spominja nas vseh dobrot, ktere je naš cesar — jubilar kot prvi ustanovni cesar izdal in katerih smo tudi Slovenci deležni. Zato pač jutri ne bo Slovence, ki bi ne želel v vernem svojem srcu:

**Živi cesar, domovina:
Večna bode Avstrija!**

Najnovejša imenovanja.

Listi so poročali malo verjetna, pa menda le resnična sodnijska imenovanja za Celje. Dr. Ekl, doslej državni pravdnik je imenovan dežel-nosodnim nadsvetnikom in kot tak je dodeljen okrožnemu sodišču v Celju. Državni pravdnik v Celju je postal dr. E. Bayer. Mesto drugega svetnika je dobil pl. Sokoll, dosednji slovenje-graški okrajni sodnik. Državnega pravdnika namestnik v Ljubnem dr. A. Boschek je premeščen v isti lastnosti v Celje. Zgodil se je torej velik „schub“ v okrožji celjskega sodišča.

Nemški listi s slastnim zadovoljstvom konštatirajo avancement in če nič drugega, overiti bi nas morala pisava nemških listov, kako za-ušnico se je zadalo slovenskemu narodu z ime-novanjem kar štirih nemških uradnikov v okrožju slovenskega sodnega okraja. Saj temu menda dandanes ne bo nihče več oporekal, da imenu-jemo okraj, v katerem živi 209.367 Slovencev in le 11.659 takozvanih Nemcev, — slovenski sodni okraj.

Ne bomo torej še na dolgo in široko opi-savali nezasišano krivico, katera je doletela slo-venski narod na Štajarskem. Ta krivica je tako očividna, tako vnebovpijoča, da jo mora občutiti vsako le količkaj domoljubno srce. Le poniže-valno bi bilo za narodno zavest slovenskega rodu, ako bi mu morali še le razlagati krivico.

Tudi ni naš namen ocenjevati zmožnost oziroma nezmožnost sveže imenovanih gospodov. O tem si naj napravi svojo sodbo vsak, kdor pozna imenovance — in poznamo jih prav dobro.

Že bolj zanimivo bi bilo razmotrivanje, na kak način je vsak imenovanih gospodov prav-zaprav prišel do svojega mesta. Tako marsika-teremu — tu mislimo tudi že obstoječe sodnike in svetnike na okrožnem sodišču v Celju, — ne gre v glavo, katere zasluge so dru. Ekl, temu najmlajšemu našemu svetniku pridobile naslov in značaj višjesodnega svetnika. Govori se pač, da je dr. Ekl, — kdor se hoče natančneje seznaniti z mišljenjem tega gospoda o slovenskem narodu, naj bere njegov plaidoyer v Gostinčarjevi pravdi, ponatisnjen v „Slov. Narodu“ od 16. svečana t. l., — namenjen naslednikom Wurmserja. Da pa ne bi bil brez vsakega pravnega naslova za to mesto, postavili so ga že sedaj na nekako vzvi-šeno mesto nad njegovimi kolegi. Mi beležimo to vest brez vsake odgovornosti za nje resnič-nost; beležimo jo pa, ker je zelo razširjena in ker nam jasno kaže, da so Celjani začeli vero-vati tudi — v nemogoče stvari. Ravno tako hvaležno bi bilo zasledovati čudna pota, po ka-terih je dragi prijatelj našemu listu dr. Bayer zasedel mesto državnega pravdnika v Celju. Koli-kor je nam znano, mesto ni bilo razpisano. Ali pa morda res nekako posebno stališče naših državnih pravdnikov opravičuje oddajanje pravd-niških mest — pod roko?! No, splošno je znano, da je dr. Boschek že davno prej bil namenjen za državnopravdnika namestnika v Celju. On sicer nosi naslov državnega pravdnika namest-nika v Ljubnem, toda on svoje pisarne v Ljub-nem niti videl ni. Bil je pred kratkim pač ime-novan za Ljubno, pa le v ta namen, da zasede „morebiten“ prazen stol namestnika v Celju. V resnici se preseli s svojega pristavkega mesta naravnost v Celje. To so slučaji, ki niso več slučaji! Plemenitemu Sokollu sta pomagala na svetnikovo mesto v Celje njegovo rojstvo in pa Gleispachova milost.

Grof Gleispach je nastopil pot v Canosso, išče milosti pri nemških nacionalcih in menda je bo tudi našel. Ne bo mu treba več skrivaj hoditi domov in v pisarno v Gradcu, prosta bo mu pot. Kaj kmalu si je prislužil tretje mesto v zvezi Waserja in Heinricerja, teh prvobori-teljev med političnimi justičnimi uradniki na Štajarskem. Pred kratkim nas je osrečil z dra. Riglerjem. „Samo ob sebi — umevnost“ ministrovo je grof Gleispach postavil na glavo in držalo je. Svet se še vrti! Načelo, da je mesto višjega državnega pravdnika v Gradcu, ne nemška, ampak nemškonacionalna posest, to načelo je uveljavil grof Gleispach in zato mu mora slo-venska večina sodnih okrajev graškega področja biti večno — hvaležna. Grof Gleispach je postal sploh mož čudnih načel. Tako se je zgodilo tudi

pred kratkim, da je postal v Celje sodnega pri-stava Hradeckija. Imenovanje je prišlo le malo v svet, a škoda bi bilo, če bi ga ne oteli po-zabnosti, ker je preznačilno za vladajoče raz-mere v Avstriji sploh. G. Hradecki nima pojma o slovenskem jeziku; bil je pač učenec v znanem Tomšičevem kurzu v Gradcu, a tam si je — le pokvaril okus. Proti svoji volji je moral v Celje na povelje grofa Gleispacha, češ, za Celje zado-stuje slovenščina Tomšičevega kurza. Nikdo se ne čuti bolj nesrečnega pri tem avancementu kakor g. Hradecki sam. Dober jurist, priden de-lavec hodi od kolege do kolege prosjačič, da mu prestavljajo akte, katere dobi v delo. Že tretji dan svojega posiljenega bivanja v Celju prosil je g. Hradecki za premeščenje v nemške kraje. Tableau!

Vse te razmere popisovati, kakor rečeno ni bil namen temu članku. Predstoječe vrstice so nekako izpolzle izpod peresa, da sami ne vemo kako in zakaj. Saj bi človek še marsikaj na-pisal, kar mu polni srce in greni dušo, pa na slanjač, kateri prisoja Wuotan revnim na duhu, je zaseden!

Pravzaprav nam je v roke potisnilo pero premišljanje, kako se je zamoglo zgoditi naj-novejše imenovanje sodnih funkcionarjev za Celje, ko imamo vendar Slovenci na Dunaju zastopnike, katerih prva naloga je, da prepre-čijo vsako tako kričečo krivico, kakor smo jih doživeli v poslednjem času. To premišljanje stoprav nas je — užalostilo. Sprevideli smo, da reprezentantje slovenskega naroda in z njimi slovenski narod, sploh ne uživajo na najpristop-nejših mestih prav nobenega ugleda in spošto-vanja. Mnogo ljubše bi nam bilo, da nas na Dunaju popolnoma prezirajo, kakor da nas ba-gatelizirajo in se iz nas norčujejo. Ali se morda ne pravi, norčevati se, ako pravosodni minister piše našemu državnemu poslancu, da bode ime-novanje sodnikov za Celje tudi v popolno zado-voljnost Slovencev?! K škodi pridevajo še za-smehovanje. Vlada tira to zasmeševanje celo tako daleč, da vso odgovornost za Slovincem neljubo imenovanje zvrča sedaj — na sloven-ske državne poslance. Leti so ji pravcati „Prü-gelknaben“, saj kak vzrok za „krivdo“ se hitro najde, ako je treba na ta način potolažiti lastno — slabo vest.

Pa ne prikrivajmo si lastnih napak. Ka-kršen narod, take poslance ima. Desorganizacija slovenskega rodu kaže svojo sliko v državno-zborski delegaciji. Kolikor poslancev, toliko strank. Kaj čuda, da imajo naši državniki tako lahko igro z zastopniki malega slovenskega rodu. Izigravajo jih ednega proti drugemu; zato pa je tudi le v vrstah naših poslancev mogoče, da se najde kdo, ki „par ordre du mufti“ zahteva, da se mora tovariš — slovensk poslanec vreči iz kluba! Demokratski narod slovenski dasiravno želi in je opravičen imeti tudi najvišja urad-niška državna mesta, se vendar nikakor ne strinja z usiljeno kabinetno in dvorno-svetniško politiko. Kjer gre za pravico, tam ni treba pro-sjačiti in antichambirirati, tam se mora zahte-vati. Nehajmo vendar biti ponižni ter ne dajmo za neznatne drobtinice prodajati važnih narod-nih koristij. Kakor eden mož nastopiti bi morali naši poslanci, kadar so na vrsti, da izvojujejo kako pravico, ki nam gre, ne samo po božjih, temveč po obstoječih naših državnih zakonih. Če pa se med našimi poslanci najde mož, ki bi hotel v nasprotju z voljo narodovo, ali v na-sprotju s svojimi tovariši poslanci zanikati upra-vičenost naših zahtev, ki bi n. pr. dejal da Slovincem ni treba univerze, da je ta institu-cija sploh nemogoča, češ, da ni učnih močij in učil, — tega poslanca naj si narod do prihod-njih volitev dobro zapomni, potem pa z njim neusmiljeno pomeče. Tako postopanje bi bilo vredno jedrnatega, čvrstega naroda, tak narod bo pošiljal na Dunaj — može.

Celjske in štajarske novice.

(Okrajna učiteljska konferenca za celjski in šmarski okraj) se je vršila pretečen teden v Celju pod predsedništvom c. kr. okraj. šol-skega nadzornika Supaneka. Glavna točka je bil razgovor o ustanovitvi okrajnih in krajnih

šolskih kuhinj, kakor je nasvetoval celjski okrajni glavar grof Attems, ki je svojo idejo tudi pri tej priliki zagovarjal in pojasnoval. Nadaljne strokovne razprave sta imela šmarski nadučitelj Jurkovič in učitelj Zidar iz Nove cerkve.

(Zgubila se je) zlata zapestnica z brilanti v nedeljo dne 12. avgusta t. l. na kolodvoru ali Kolodvorskih ulicah v Celju. Pošteni najditelj se prosi isto oddati v upravnistvu našega lista proti običajni nagradi.

(Kaj je tega treba bilo?) Celjski župan Stiger dal je v nedeljo nabiti po vseh voglih mesta Celja oklic — „ferman“, da bodo vsakega aretovali in sodnijsko zasledovali, ki bi se po-kazal na ulici v kakršnikoli društveni noši ali narodnem znaku. Seveda je ta prepoved veljala samo za Slovence, kajti nemške capine smo vi-deli kakor po gavadu s plavicami in raznimi pruskimi trakovi na ulici. Kolodvor pa je bil ves zastavljen s žandarji pri vsakem vlaknu. Pasanti so debelo gledali kaj to pomeni, pončili jih pa je dotični lepak na oglih mesta. Da je to bilo popolnoma brezpotrebno, ker so oblasti ve-dele, da se 10letnica „Sokola“ ne obhaja in da sploh nimamo Slovenci nobene veselice ter da prepoved, ki je bila v Gradcu potrjena, a na Dunaju še ne rešena, ima za nas veljavo, ker s silo kakor nasprotniki, ne delamo. No, kdor pozna celjske razmere ta vé, zakaj se je to zgodilo! Sodruga prežala je pred kolodvorom na prišleca, in fakinaža, ki ni vredna, da bi pošten človek plunil nanjo, izzivala je in zasmehovala razne od svojih poslov došle narodnjake in to seveda brez skrbi, ker policije nismo videli. Prav tako! Tudi to smo prenesli in pozabljeno ne bode. Prišel bode čas, ko bomo imeli odločne moze-zastopnike v državnem zboru, kateri bodo brez rokavic vladi pojasnili naše stališče in opisali razmere v Celju, kakor so v resnici.

(V našem poročilu o XII. skupščini „Za-veze“) bili smo napačno informirani, da slovenje-bistriško učiteljsko društvo ni naznanilo dele-gatov in se ni udeležilo zborovanja v Mariboru. To društvo nam sedaj poroča, da je v pravem času naznanilo delegate, kateri so tudi bili pri zborovanju. Mi radi popravimo pomoto in pre-kličemo one opombe, ki so bile namerjene dru-štvu brez zanimanja.

(Čevljarski tečaj v Celju,) kateri se je vršil od 16. julija t. l. se jutri dne 18. t. m. zaključi ter se razstavi v nedeljo dne 19. ter v ponedeljek dne 20. t. m. od 9. ure naprej v mestni deški šoli vsi izdelki tega tečaja, kakor risarije, vzorci itd. Tečaja se je udeležilo 20 mojstrov in 10 pomočnikov.

(Protestantovske agitacije v Celju.) Ne-davno se je govorilo, da je avstrijska vlada iz-gnala iz Avstrije vse pruske protestantovske agitatorje. Ako je to res, potem do Celja ne sega — avstrijska vlada. Tukaj je kolovratil pred par dnevi protestantovski pastor Bleckmann iz Pru-sije, obrekoval na nekem shodu katoličane, pro-slavljal Bismarcka in „Alldeutschland“ ter po-vedal zgodovinsko laž, da so protestantsko cer-kev v „Scharfenau“ pri Žalcu razdejali — Slo-vaki! In Celjani v svoji Pommerjevi zgodovin-ski natančnosti so mu verjeli.

(God sv. Cirila in Metoda vendar stalen!) Ljubljansko škofijstvo je doseglo pri apostolj-skem sečežu v Rimu, da se je god sv. Cirila in Metoda povisal do praznika višje vrste ter se bode v prihodnje ta god obhajal pri nas cerkveno in za ljudstvo vedno dan 5. julija. S tem je ta preporna točka vendar rešena v splošno za-dovoljnost.

(Duhovniške premembe.) Povodom blago-slovljenja nove frančiškanske župne cerkve v Mariboru imenoval je premil. knezoškof ondot-nega gvardijana č. o. Herica častnim konzistori-jalnim svetnikom, vikarja č. o. Wellenthala pa lavantinskim duhovnim svetovalcem. — Umril je dne 13. t. m. v Gamlici župnik č. g. Martin To-mažič, R. i. p.!

(Obrtni nadzornik v Gradcu dr. Valentin Pogatschnigg) je dobil naslov vladnega svetnika.

(Osebnost.) G. dr. Fran Jankovič v Ko-njicah je imenovan okrajnim zdravnikom za Kozje.

(Razpisana učiteljska služba.) Na triraz-rednici v 2. plačilnem razredu v Velenju, je po-

polniti stalno, oziroma začasno edno učiteljsko mesto. Prošnje je pošiljati krajnemu šolskemu svetu najpozneje do 31. t. m.

(Kmetijsko bralno društvo „Gospodar“ v Petrovčah) priredi v nedeljo, dne 19. t. m. v prostorih Kavčičeve gostilne v Petrovčah ljudsko tombolo. Pri prosti zabavi poje tudi domači pevski zbor. Začetek ob pol 4. uri popoldne. Vsi prijatelji društva so prijazno vabljeni.

(Hmeljarjem!) Šošč hmeljarjev, pri katerem se bodo pončili, kako se pravilno hmelj obira, suši in shranjuje, se boče vršil v nedeljo, dne 19. t. m. v sledečih krajih: Petrovče, dopoldne ob 9. uri v šoli; v Žalcu, po večernicah v Hausenbichlerjevi gostilni; v Levcu, dopoldne ob 10. uri; na Groblji, dopoldne ob 5. uri pri Sadniku; v Braslovčah, po večernicah in na. Ponikvi po prvem sv. opraviilu dopoldne.

(Sadjerejci pozor!) G. Ivan Kač iz Žalca, nas je naprosil sledeče naznaniti: „Ker je letos na Spodnjem Štajarskem sadje posebno dobro obrodilo, potrebno je, da naš kmet res kaj zanj skupi. Razni kupovalci pa najdejo le s težavo vsako posamezno kmetijo, pomagajo si z mešetarji, ki trgajo zaslužek kupcu in prodajalcu. Podpisani boče v tem oziru našim sadjerejem v korist posredovati ter prositi, da mu vsi sadjarji, kmetijske zadruge in občine naznanijo: koliko meterskih centov bodo imeli sadja. 2. Kakšne vrste je sadje, posebno jabolka n. pr. mošanci, zlate parmene, rajnete, kosmači (ledrarce), voščanke, rataburi, trdike, kalvili itd., koliko bi imeli sliv; 3. povprečna cena za to ali ono sadje, in sicer za namizna in moštna jabolka, postavljena do prve železniške postaje. Takoj ko se bo naznanila prilična množina sadja, naznani se povprečna cena posameznemu sadju. Dosedaj ve podpisani za kupce, ki potrebujejo do 300 vagonov raznega sadja. Ta način posredovanja bo uredil stalne cene sadju in direktno kupčevanje brez spekulacij.“ Ivan Kač.

(Izlet na Mrzlico) priredé slovenski dijaki dne 30. t. m. v proslavo 70letnega cesarjevega rojstnega dne. Spored se naznani pozneje. Gg. dijaki srednjih in visokih šol vabijo se že sedaj na prijazen sestanek vrh „Šavinjskega Triglava“.

(Kmetijska zadruga v Št. Ilju pri Velenju) otvori dne 23. t. m. mlekarico, kojo bo vodil g. Ivan Kranjc ter bo razpošiljala vsaki dan svežo surovo maslo. Naročniki naj se oglase.

(V Št. Andražu pri Velenju) prirede slavnost v proslavo Slomškove stoletnice in sedemdesetletnice Nj. Veličanstva dne 19. t. m. ob 3. uri popoldne. Sodelovali bodo iz posebne prijaznosti pevci in pevke iz Šaleške doline. Spored: 1. Slovensne večernice ob 3. uri popoldne v župnijski cerkvi sv. Andreja. 2. Petje in deklamacije šolske mladine na slavnostnem prostoru pri Grmovškovi gostilni. 3. Narodne pesmi, poje šaleški pevski zbor. 4. Tombola in prosta zabava. Čisti dobiček pri tomboli se bo obrnil za nakup učnih pripomočkov za tukajšnje šole.

(V Vitanju) dobé Slovenci svojo gostilno s keglijščem.

(Poročil se je) dne 13. t. m. pri Sv. Janžu na Drav. polju g. dr. Franc Peitler, sodnijski pristav v Kozjem, z gđc. Marico Hrenovo, hčerko tamošnjega nadučitelja.

(Krajni šolski svet Globoko pri Brežicah) sklenil je v svoji seji dne 12. t. m. v proslavo 70letnice rojstva presvetlega cesarja vsem učenem tukajšnje dvorazredne šole oskrbeti vse potrebne učne knjige.

(Kam gremo dne 26. avgusta?) (K Slomškovi slavnosti v Slov. Bistrici.) „Preljubo veselje, o kje si doma? — Povej, kje stanuješ, moj ljubček srca!“ . . . No, za nedeljo dne 26. t. m. si ga je najela slovenjebistriška čitalnica za celi dan in še pozno v noč. . . Tu se bo govorilo in pelo, popolna harmonizacija celjske narodne godbe bo med posameznimi točkami zibala naša srca v sladkih sanjah, tamburaši nas bodo navduševali k ljubezni za narod in domovino, „Krojač Fips“ bo skrbel za smeh, g. Novak pa za naše telesne potrebe, saj konjiči so že priškrbeljali in pripeljali visokocenjenega, obče čislaneega starega „pohorjanca“, slavnoznaneega „kovačgorca“, ki je prelepo rumen, ko čisto zlato. Zato pa odbor za Slomškovo slavnost Slovence vabi, če se vam pit' ne gabi, le pridite v goste k nam,

bomo dobre volje tam, saj najlepši ta bo dan, za pohorsko stran. — Sicer ne bomo samo ene zapeli, vendar bomo prav veseli, kajti prijatelje bomo vabili, pa tudi sami ga bomo pili. Tam zadi za hišo pa že šotor stoji, je z venci obložen, da komaj drži; če solnce bo vroče, bo senco nam dal, če dež pa namakal, pod streho nas zbral. Zato pa, karkoli leže ino grede, naj pride sem in še koga s seboj privede, ki bo z veselo dušo zapel:

Poslednjič veselje še le zasledim,
Na Slomškovo slavnost pridirjam za njim!
Glej, takoj se z nami prijazno igra,
Nam kratak čas deta, pri nas je doma.“

(Iz Loč) se nam piše: Ko je bil pri nas zadnji živinski sejem dne 13. m. m. prišel je iz Konjic s plavicami okinčan živinozdravnik, kateremu kmetje sploh nemški „vihdoktor“ pravijo ter ves čas na nekih rantah sedeč dremal. Pri tekel pa je k njemu prestrašen kmetič, češ, da mu je krava zbolela. Živinozdravnik je osorno odgovoril „Das geht mich nichts an, ich bin hier nur wegen ansteckender Krankheit.“ To me nič ne briga, jaz sem tukaj le zaradi nalezljivih bolezni. Med ljudstvom je vsled tega veliko ogorčenje zoper plavičarskega živinozdravnika.

(V Oplotnici) se vrše prihodnji ponedeljek t. j. 20. t. m. občinske volitve. Volilci se zbirajo okoli dveh agitatorjev — Jurjev. Slovenci bodo sledili Jurju s palico, nemškutarji pa Jurju s sablo. Vse kaže, da se slovenska zavest tudi v Oplotnici zbujata ter ima „Jurij s palico“ vedno več privrincev.

(„Giftna krota“ iz Ptuj) je našla pot tudi med pehorske kmete; pravzaprav si le upa k nemčurkim trgovcem v Oplotnici, Čadramu itd. ter od teh po skrivnih potih v kmetijske roke. Toda kmetom se ta nemčurska zmes studi.

(Ormoška čitalnica) priredi dne 26. avgusta 1900 ob polu 5. uri popoldne na vrtu g. Kalchbrennerja v Ormožu „Slomškovo slavnost“ s sledečim sporedom: L. Sprowacher, „Izgubljena sreča“, koračnica, svira godba; Dav. Jenko, „Molitev“, moški zbor; deklamacija; N. Parma, „Pozdrav Gorenjski“, valček, svira godba; slavnostni govor; A. M. Slomšek, „Večerna“, mešan zbor; „Ljubim te“, mazurka, svira godba; B. Ipavc „Sokolska“, moški zbor; Strobl, „Ptujška koračnica“, svira godba; A. Nedved, „Naša zvezda“, mešan zbor; Paganfni, „Beneški karneval“, solo za gosli; G. Eisenhuth, „San“, moški zbor z bariton samosplovom; R. Vollstedt, „Veseli bratci“, valček, svira godba; H. Sattner, „Po zimi iz šole“, mešan zbor; * * * „Roza“, mazurka, svira godba; F. Vilhar, „Bojna pjesma“, moški zbor. Vstopnina za osebo 1 K, za kmete 40 vinarjev.

(Srečni Orehovci!) Hvala o orehovškem proroku je popolnoma potihnila, zato pa je prišla na površje njegova rojakinja zdravica. V Litiji so zaprli 60letno Marijo Podušek vlg. Kalčič iz Orehovcev pri Radgoni, ki je že skoraj obogatela med lahkovernimi kmeti, katerim je prodajala zdravila iz lastne — apoteke.

(Bralno društvo pri Sv. Antonu v Slov. gor.) priredi veselico v spomin 100letnice A. M. Slomškega v nedeljo po večernicah, t. j. dne 19. avgusta t. l. s slavnostnim govorom, petjem in igranjem gledaliških iger: „Vabilo na Slomškovo slavnost“ in „Ultra“. Prosta zabava v gostilni g. Alta. K obilni udeležbi vljudno vabi odbor.

(Strela) je užgala v noči 10. t. m. neko poslopje v Slivnici pri Mariboru. Vsled vetra se je ogenj razširil ter upelil več poslopij, med njimi posestnikom Divjaku, Godcu, Dehučku in Duhu. Škoda je zelo velika.

(Mrtvim proglašen) je leta 1835 v Zagovcih rojeni Franc Cvetko, ki se pogreša od bitke pri Magenti dne 4. junija 1859. Kdor bi vedel kaj o njem, naj naznani okrožnemu sodišču v Maribor.

(Nemška vzgoja.) V Tobelbadu so priredili Nemci „otroški bal“ pod pokroviteljstvom nemških grofov in grafic. Nemški listi s ponosom poročajo, kako vztrajno so plesali otroci obeh spolov.

XII. skupščina „Zaveze jugoslovanskih učiteljskih društev“ v Mariboru.

(Konec.)

Drugega dne, t. j. dne 9. avgusta je ob 8. uri zborovalo društvo „Jubilejska samopomoč

slovenskega učiteljstva“, ustanovljeno v človekoljubni namen, izplačati takoj po učiteljevi smrti njegovim zaostalim določeno podporo. Mlado društvo se lepo razvija in je želeti, da se ga tudi štajarsko učiteljstvo bolje oprime.

Potem so zborovali štajarski učitelji ter se dogovorili, da se za posebne štajarske učiteljske zadeve ustanovi „Zavezni“ odsek, obstoječ iz predsednikov vseh štajarskih učiteljskih društev, ali iz zaupnih moč, katere določijo posamezna društva.

Ob 10. uri se je vršil v krasni dvorani „Narodnega doma“ občni zbor „Zaveze“. Zbralo se je v kljub slabemu vremenu in neugodni okolnosti, da je na Štajarskem še šola, 300 učiteljev in učiteljev. Visokošolci „Triglavani“ in „Slovenijani“ iz Dunaja in Gradca so bili zastopani s posebnimi odposlanci. Zbor sta počastila tudi ljubljanski župan Ivan Hribar in kranjski deželni, odbornik dr. Ivan Tavčar, katere je učiteljstvo viharo pozdravljalo. Učitelj Papaček iz Prage je zastopal češko učiteljstvo, kateremu odpošilja zbor srčne pozdrave. Duhovništvo so zastopali profesor Vreže in urednik Korošec. Zastopani so bili časopisi „Domovina“, „Slov. Gospodar“, „Slov. Narod“, „Slovenec“ in „Süddeutsche Post“ deloma po urednikih, deloma zastopnikih. V spomin 100letnice rojstva pesnika Prešerna in šolnika Slomškega zakliče zbor navdušeno trikratni slava, istotako cesarju ob njegovi letošnji 70letnici. Cesarju se odpošlje udanostna izjava. Dr. Firbas, notar v Mariboru pozdravi slovensko učiteljstvo v imenu mariborskih Slovencev.

Ravnatelj mariborskega učiteljskega gospod Schreiner je govoril, živahno pozdravljen, edno uro o Slomškem kot velikemu slovenskemu šolniku. Videlo se je, da je on najboljši poznavalec Slomškovih spisov, njegov govor je bil dovršen in je naredil na poslušalce velik utis. Ko je končal svoj govor je nastalo burno ploskanje, mnogi so hiteli k njemu mu čestitat.

Iz Schreinerjevega govora smo spoznali, da niti učiteljstvo, niti duhovništvo, niti narod ne pozna dobro Slomškovih spisov in knjig; kajti dobé se le po knjižnicah in še tam so redki. Slovensko učiteljstvo še vedno pričakuje moča, ki bode znal vredno opisati Slomškovo delo in ono slutiti, da živi med njimi tak moč, slutila ga je gledati v osebi imenovanega govornika. Slomšek je bil velik šolnik. Vse kar je delal, govoril, pridigal, pisal, vse je delal le za to, da bi slovenski narod učil, da bi povzdignil njegovo kulturo; nek minister na Dunaju, ki je poznal Slomškovo delovanje je rekel: „Slomškova dela se bodo videla in čutila še le po njegovi smrti.“ Slomšek ni ustanovil samo Slovencev slovenske ljudske šole, temveč on je bil merodajen tudi za šolstvo cele Avstrije. Minister Thun, ki je Slomškega dobro poznal, je rekel, da noče on za ljudsko šolo ničesar brez Slomškega ukreniti.

Vekoslav Strmšek, učitelj pri Sv. Petru na Medvedovem selu, je razpravljal jako dobro vprašanje: „Kako se naj javi učiteljska stanovska zavest“, debate se je udeležilo več govornikov in vsi ti so pokazali, da ima slovensko učiteljstvo v svoji „Zavezi“, kakor je rekel pozneje pri banketu ljubljanski župan, svoj izvrsten parlament.

Sprejeta je bila daljša vrsta resolucij, ki podaja sliko o stanovski zavesti učiteljstva. V teh resolucijah se zahteva spoštovanje verskega mišljenja narodovega, skrb za nadaljno izobrazbo učiteljstva, višjo strokovno in splošno naobrazbo učiteljskihnikov; ptezanje za dostojnejše plače, za odpravo krajevnega plačilnega sestava, za odpravo tajne kvalifikacije, za premembo disciplinarnega reda, kakor tudi za premembo šolskih oblastnij, tako, da bode o notranjih šolskih stvareh odločilno pedagoško izobraženo učiteljstvo; ptezanje za to, da prevzame država velik del šolskih stroškov, krajni šolski sveti pa pri skrbé vsem otrokom potrebna učila; učiteljstvo naj brani svoje državljanske in stanovske pravice, naj vestno izvršuje svoje državljanske dolžnosti in dolžnosti do bližnjega, naj tudi izven šole pospešuje gospodarski in kulturni napredek našega naroda, učiteljstvo naj popolnuje in podpira svojo organizacijo, naj dela na složno delo

vanje vsega slovenskega učiteljstva in naj se protivi nastavljanju ne dovolj izobraženih in neizobraženih učiteljskih močij.

Popoldne je sledil glavnemu zborovanju jako dobro obiskan banket, lepi gostilniški prostori so bili pretesni. Radi pičlega prostora v „Domovini“ se omenjajo le glavni momenti banketa.

Predsednik Jelenc nazdravi cesarju, vsi zapoje stojé cesarsko pesem.

Lasbaher napije došlim gostom, Strmšek pa ljubljanskemu županu Hribarju in deželnemu odborniku kranjskemu dr. L. Tavčarju. Pevci zapoje vselej pesem „Na zdari!“

Božo Dubrovič naglašja v hrvatskem jeziku slogu med Slovenci in Hrvati, končujoč s pesmijo „Slovenac i Hrvat“.

„Za, uvijek brat i brat!“

Pevci zapoje pesem „Slovenac i Hrvat.“

Zastopnik češkega učiteljstva Papaček iz Prage pravi kako so Nemci nekdanj Čehom pre-rokovali grob, a Čehi so se zbudili k novemu življenju „tudi vam Slovencem so prerokovali in vam se prerokujejo, da morate zginiti, a vi ne legate v grob, temveč vstajate, da se bojujete z nami za svoj narodni život!“ Govornik napije vzajemnosti med Čehi in Slovenci.

Pevci zapoje pesem „Kje dom je moj“.

Ljubljanski župan Hribar je rekel, da je videl in slišal danes resničen učiteljski parlament. Učitelj je prvoborilec za narodovo pravo, mora pa biti tudi prvoborilec za narodno misel. Govornik nazdravi „Zavezi“.

Pevci zapoje „Domovina mili kraj“.

Česnik napije Čehom in češkemu učiteljstvu.

Dr. Tavčar naglašja, da je učiteljstvo važen činitelj naroda ter po daljšem krasnem govoru razvija misel, da učiteljstvo ne sme biti odvisno od duhovništva, on napije neodvisnemu naprednemu učiteljstvu in hvali štajarske duhovnike, ki ne stegajo svojih rok po učiteljstvu, kakor na Kranjskem.

Pevci zapoje pesem „Živio!“

Govorili so še ravnatelj Lapeine, Hrvat Matanič in končno Frluga, ki je imel humori-stično predavanje o številki 3 in prouzročil mnogo smeha, ter končal z devizo:

„Ljubav, bratstvo, sloga,
To darovi so od Boga.“

To je le jedro krasnih govorov pri banketu, obširneje bo o njih poročal „Učiteljski Tovariš“.

Zvečer je bil ob sodelovanju mariborske godbe koncert, pri katerem je pel učiteljski zbor, potem pa ples v krasni dvorani „Narod. doma“. Mnogo mariborskih družin iz mesta in okolice je prihitelo med naše učiteljstvo, da se po resnem delu z njimi poveseli. Plesa se je vdele žilo nad 100 parov.

Tako se je zaključilo impozantno zborovanje učiteljske „Zaveze“ v Mariboru in vsakdo se je vračal domov z zadovoljujočim prepričanjem, da je naše učiteljstvo nastalo iz naroda in da ono dela za narod.

Druge slovenske novice.

(Osebnosti.) Učiteljem na strokovni šoli v Ljubljani je imenovan g. Oton Grebenz, asistent na državni rokodelski šoli v Tešnu. — Evidenčnim geometrom na Kranjskem sta imenovana evidenčni eleve Ferd. pl. Kleinmayr in pristav Alojzij Čadež.

(Deželno podpora) sta dobili občini Vel. Peze in Zagorica v zatiškem okraju po 300 K, ki sta bili po toči poškodovani.

(Gimnazija v Kranju) bo prihodnje šolsko leto zopet tako dobro obiskovana, da vsled pre-mnogih sporednic ni več prostora v gimnazij-skem posloju ter je ravnateljstvo že naprosilo občino za prostorno sobo blizu gimnazijskega posloja.

(Klavnic v Kranju.) Načrti za novo klav-nico so že zgotovljeni. Stroški so proračunjeni na 40.000 kron.

(Shod abiturientov v Novem mestu.) Ko-njiški zdravnik g. dr. Fr. Jankovič in kaplan pri Sv. Ani na Krembergu g. E. Trstenjak sta skli-cala na dan 22. t. m. sestanek abiturientov novo-meške gimnazije iz leta 1890.

(Požari) V Škocijanu na Dolenjskem so imeli pretečeni teden dva požara. V torek so

pogorela v Goriški vasi štirim posestnikom vsa poslopja, v petek pa je zgorel v Astolfiju skedenj s hlevi.

(Pedagoško društvo) v Krškem je posta-vilo grobne spomenike pokojnima učiteljema tovarišema, namreč Kaligarju, nadučitelju pri Sv. Križu pri Kostanjevici, in J. Osani, učitelju v Svibnem pri Radečah.

(V Krškem) bode županstvo 70letnico ce-sarjevo praznovalo 17. in 18. t. m. s pomočjo celjske narodne godbe, ki bode pri tej priliki v mestu svirala.

(V Sežani) bodo obhajali dne 26. t. m. 400letnico združenja Goriško-Gradišanske z Avstrijo ter 70letnico cesarjevega rojstva na zelo slovesen način.

(Gozdni požar.) Gozd Bartoletti na Opči-nah pri Trstu se je užgal dne 13. t. m. ter ga je velik del pogorelo.

(Čudno žalovanje.) Drugi dan po pogrebu italijanskega kralja se je pomikala po tržaških ulicah procesija italijanskih delavcev, vsak z velikim kosom polente v rokah, ki so vpili: „Živela Avstrija, katera nam daja kruha!“ Laškim irredentajem in Židom je ta prizor kar sapo zaprl.

(Nesreča na lovu.) Pod Humom pri Koba-ridu se je ustrelil na lovu iz neprevidnosti 23letni kancelist g. Matej Šerko.

(Istrski deželni zbor) je zaključil svoje zasedanje dne 13. t. m., potem ko je celih pet dni počival in točil solze za laškim kraljem Umberto. Zasedanje se je vršilo v znamenju skrajne irredente v odsotnosti slovanskih po-slancev.

(Nagajivi Italijani) V Šušnjevcu v Istri je par Čičev, ki govore rumunski. Istrski deželni zbor je sklenil za nje ustanoviti rumunsko šolo na deželne stroške, ko bi se država branila. Kar se odreka tisočem in tisočem Slovencev v Istri, ponujajo Italijani par Rumunom.

Dopisi.

Iz Leskovca pri Ptuj. O izidu volitve občinskega odbora, katera se je, kakor je „Do-movina“ že poročala, vršila dne 15. julija t. l., čitalo se je v graški „Tagespost“, v „Marburgarci“, morda tudi v kakem pruskem listu. A to so bili le „jegrli“; „jekuša“ sta prinesla še le „Ptuj-čanka“ in „Štajerca“, rekte „giftna krola“. Ne sramni sovražniki naroda so v vseh teh dopisih trosili čez nas grde laži, namišljevali so nam namene, katerih nismo nikdar imeli, spodtikali nam dejanja, ki jih nismo nikdar doprinesli. Pa naj le streljajo na nas še tako strupene pušice, nas pač ne boli najmanj, kajti z njimi ranijo le sebe ne pa poštene naše prsi! Ker ne morejo najti nikod resničnega vzroka gg. župnika, kape-lana in nadučitelja Stoklasa tožiti in pred sve-tom ogrditi, skrivajo se v meglo laži in zatajujejo v zavesti svoje podlosti sebe in svoja imena. Dolgo smo molčali. To pot se pa nikakor ne ognemo pregnusnemu napadu, marveč bomo dopisatelju v „Ptujčanki“ in „Štajercu“ prav mirno pogledali v oko in mu en malo na prste potipali. — Prvi znak napadajočega spisa je kakor navadno — surovost. Dopisun v „Ptuj-čanki“ zdi se samemu sebi toli pameten, da ima za bedake vse, ki ne trobijo v njegov rog. Zategadelj je poročal vse kot bedastočo, kar se ni strinjalo, kar se ni vjemalo z njegovim pri-smojenim mnenjem. Njegovo skromno duševno stališče mu ni pripuščalo povzdigniti se vsaj tako visoko nad navadnega človeka, da bi tudi svojemu nasprotniku prisodil kaj pameti.

Kateri čitatelj z normalnim razumom, — če tudi ni nikoli študiral logike, — ne vidi kar na prvi pogled, da so omenjeni dopisi v „Ptuj-čanki“, in v prestavi v „Štajercu“ polni logičnih nedoslednosti, polni strasti, laži, maščevalnosti in mrznje do sv. cerkve in vere! Na drugi strani pa je najti v njih ravno toliko samohvale ošab-nosti in narodne zagriženosti, lastnosti, katere nahajamo obče pri vseh samopašnih in samo-goltnih dopisunih. Pač velika je njih duševna sila v hudebiji! A kakor na slabih tleh ne more uspevati nobena rastlina boljše vrste, še manj pa lepo cveteti in roditi dobrega sadu, tako tudi ne moremo pričakovati, da bi nam sovražna lista

„Ptujčanka“ in „Štajerca“ prinašala dobrega do-ševnega blaga Vrnimo se k volitvi! Ko bodo čitatelji slišali, da imamo pri nas Posilince, mislili si bodo menda, da leži Leskovec kje na pruski meji; a temu ni tako. Leskovec je tako rekoč v sredini divnih Halož. A tudi v ta mirni slovenski kraj je prilazilo že precej ostudne „giftne golazni“ — katera posebno v novejšem ča-su dan za dnevom okrog „blodi“ in kmetom „Šta-jerca“ vsiljuje. Da, tudi v Leskovcu so nemška tarji in narodni mračnjaki zasejali dosti ljulike in kopriv. Nekaj tukajšnjih odpadnikov, kateri služijo sedaj kot orodje „Ptujčanki“ in njenemu detetu „Štajercu“, plazilo je že več tednov pred volitvijo dan za dnevom od hiše do hiše in si-cer s toliko vztrajnostjo, da je končno hujskalo „žutku“ palec čevljev predrl. Ta lazun je mnogo govoril o tej priliki o kmeti bedi, a mislil je menda na svojo lastno bedo, kajti kot moderni postopač ima precejšnji del svojega (?) posestva le s koprivami obsejan. Menda dela poskuse s koprivami ter se hoče prepričati, bode se li ta kulturna rastlina vseh lenuhov tudi v Haložah obnesla. Toliko se je dosedaj za silo vendar le prepričal, da sveža kopriva ne velja mnogo za svinsko pičo, kajti pred kratkim mu je svinja za koprivami — crknila.

Drugi marljiv agitator — sicer po telesu velikan, — a v glavi imajoč le malo možgan, si je s hinavščino kaj dobro pomagal, oblakom na-gajal, kmetom pri delu kľuboval. Za vse slučaje, posebno v svojo osebno varnost, nosil je puško seboj. Ko ga je neki pošten mož zavrnil, če-zaradi 40 kr. davka, ki ga plačujem se mi pa ne spleča iti k volitvi, odgovoril mu je zajčji modrijan, da naj le pride volit Nemce; če prederemo boš se te dače oproščan in iz davkarje dobiš še povrh več kron nagrade — čemu? To menda agitatorjevi zajci sami ne vedo.

Tretji čez vse marljiv agitator ni trgal — to mu bodi v čast povedano — kravjih, ampak svoje lastne podplate. To revče je popolnoma prepričano, da je pristni Nemec, ker mu je neki višokožlahtni gospod iz Ptuja rekel, če le pr-nemških besed zna dobro izgovarjati, pa ga spre-mejo radi med Nemce. Ime mu je Vindiš Janez. On ne živi več med nami. Leskovške brate za-pustivši prismolil se je tam neki pri Ptuj. Tudi njegov blagi oče Andrej, je storil takisto. Zakaj ne bi? Saj „gliha vkup štrih“. Prav imata prav, če sta res vložila prošnjo, naj se njima dovoli, da se smeta v prihodnje namesto „Vindiš“ „Daj“ pisati.

Napočil je usodepolni dan volitve. Prišlo je dosta volilcev; a med njimi je bilo žalibog mnogo zapeljanih mož, kateri so sli ostudnim spletkarjem na limanice in so rajši verjeli volke-vom v ovčji koži, kakor narodnim pošteno na-slečim možem. Te zapeljane odpadnike imenu-jemo prihodnjič. Naš ponosen in zaveden Haložan ima navado potrkati se na prsi in zaklicati: „Mi smo mi!“ to je, mi hočemo biti in ostati zvesti načelom svojih očetov, mi hočemo biti verni Slovenci, trdni in neupogljivi. Ko se je pa pripeljala na volilno mesto kočija za kočijo, ena lepša od druge, vsaka napolnjena z bogato ptujsko gospodo, ali kakor pravi „Štajerca“, s samimi pristnimi kmečkimi prijatelji — jelo se je marsikateremu naših možakov krčiti srce. Marsikateri bi že sedaj rad svojo obljubo nazaj vzeli, kajti vest se mu je zbudila, češ, vloga Ju-deža še nisi igral nikedar in danes naj bi prvi to storil? Kako bom zamogel se zanaprej klicati: „Mi smo mi“, če pa hočem bogatinom ptujcem pete lizati! A odstopiti bilo je prepozno.

Dragi Haložani! zapomnite si: Kdor zani-čuje svoj jezik, kdor hodi z nemškutarji roko v roko, neprijatelj je svoje vere, nebvaležnej svoje matere, izdajalec domovine, odpadnik svojega naroda, skratka, tak človek je prava smet. To so, mili nam rojaki, naša pravila. Ona ločijo zveste od nezvestih, prijatelje od neprijateljev.

Med volilci zapazili smo tudi „ateka Ptuj-čanke“, potem pa krstnega botra „Štajerca“. Kaj je Leskovška Ignaca zaneslo k naši volitvi, sam Bog ve! Ta mož kriči s svojim hripavim glasom v enomer: „Niks bindiš“, pa je vendar prišel k Slovincem. Menda si je hotel ogledati „hebamko“ „Štajerca“, ki je bila slučajno nav-zoča, pak se siromaku še sedaj pozna na licu.

da je imel pri porodu tega paglavca sto in sto giftnih opravek. Mogoče je pa tudi, da je sledil le glasu svoje vesti, ki mu vedno glasneje očita: „Češ, ti hočeš biti Nemec, tvoj oče je bil pa Slovenec? Pa k čemu to ugibanje. Pri nas je bil Ignac Leskovšek, pa basta!“

G. Maks Stražil, ki govori slovensko mnogo boljše, kakor nemško, pa se vendar med Nemce šteje, strašil nas je z neko starinkasto knjigo, katere blaženi autor je pač morda on sam, in dokazoval nam je na vse kriplje nekatere čudne točke volilnega reda, katerih pa še dosedaj ni bilo nikjer v Avstriji v rabi. Le naj si vzame patent na ta volilni red! Ker pa nismo hoteli verjeti ne njemu, ne njegovim paragrafom, obnašal se je ta jurist nove dobe kakor malo otroče ter nam zagrozil celo — s „Ptujčanko“. — Proti navadi je bil Šoštarč iz Št. Vida jako miren. Prav je tako! Naj se le spočije na lavorikah, katere je iztaknil v svojem neumornem delovanju za povzdigo nemškutarije pri takih in enakih prilikah. Celo na koncu je zavrela ipak tudi njemu govorniška kri, to pa še le v gostilni koder je popeval rajskomilo labudovo pesem o porazu. Tudi nekaj! Posebno smešno se nam pa zdi o dopisunu v „Ptujčanki“ to, da hoče po vsej sili biti ena farizejem za časa Kristusovega. On mora sv. knjige pridno prebirati, ker pravi, da je prišel po dolgem trudu v „Malem katekizmu“ že do strani 42. Brez zamere, gospod, kaj ne, začetek je hud? Le vztrajni bodite, in prepričani smo, da si v par letih še nekaj iz „Srednjega katekizma“ v glavo vtepete!

Dragi Haložani! Nova volitev je pred durmi! Bodite vredni sinovi svojega naroda, branite njegove pravice, izperite madež, kateri se vas drži od zadnje volitve! Nabena žrtev ne sme vam biti prevelika, nobeden boj prehud, kadar vas kliče narodna dolžnost, saj poznate pregovor, ki pravi: „Kdor zaničuje sam sebe, podlaga je ptujčevi peti.“

Iz Goricopolja. V predvečer praznika sv. Cirila in Metoda slišalo se je po prelepih Slovenskih goricah mogočno gromenje topičev in miledoneče pritrkavanje zvonov. Užigali so se lepi kresovi, v Majhnem vrhu ga je prižgal spoštovani Vek. Repolusk, hvala mu!

Prilika mi je bila, hoditi okoli Lipnice; za libog sedaj je oni kraj tje dolj do Marije Snežne že ponemčen, kar mi je hudo bilo. V Čmureku sem se spomnil, videvši tisti „imenitni“ „Bismarckplatz“ dopisa v „Tagespošti“, v katerem dopisnik, — kojega so iz Ljutomera s trebuchom za kruhom pognali, — opisuje „Telovo procesijo“, in se hudo zaganja v ondotnega č. g. župnika, ki je vrl Slovenec in kaplana, ter navaja, da so se Telove procesije udeležili dva orožnika in dva finančna stražnika; to je neki bila vsa čmureška inteligenca. Ni bilo prav; ali se dopisnik ne sramuje, blatiti poštene uradnike, ki vedó kakó ravna sam svitli cesar kot veren katoličan? Drugi č. kr. uradniki pa se naj sramujejo tega, da se pokažejo kot — neverniki. Končno se naj iz Ljutomere pregnani dopisnik sramuje onega dopisa, ker ne ve dati imena č. kr. uradnikom, ter škili v „Bismarckovino“ in luteranstvo. Slovencem pa svetujem, izogibajte se „Bismarckplatz“ v Čmureku, ondi ne kupujte ničesar, in videli boste, da se bodo spametovali in odstranili te nepotrebne tablice. Trgovca vam izven „Bismarckplatz“ svetujem, A. Weberja, ki je nevtralen in še par drugih; krčmo priporočam Alojzij Brusovo, ki je rojen Slovenec in s Slovenci rad pokramlja! — Dne 22. jul. sem obiskal narodni Boršč in vrliga Slovenca A. Vogrin ali V. Št. Lenartu sem opazil napredek, trgovec že lezine Slavič ima tudi obširni slovenski napis. Dobro! Mahnil sem na shod „Kat. pol. društva“ k Sv. Jurju, po potu sem opazil obč. table v slovenščini, veselilo me je! Sreč mi je od veselja utripalo, slišavši mogočno gromenje topičev in bližavši se h Krantičevi hiši, na kateri so plapolale ogromne zastave: naša krasna trobojnica, cesarska in papeževa. Pred hišo so bili lepi mlaji, nakiteni s slovenskimi vencami in znamenji, a nad vratmi sem opazil napis: „Živi duh Slomškov!“ Ljudstva je bilo vse natlačeno, tudi zunaj na tratini. Zborovalna hiša je bila okinčana s podobama Slomškega in svitelega cesarja v lepih slovenskih vencih.

Po večernicah je podpredsednik otvoril shod in dal besedo prefektu č. g. Korošcu iz Maribora, ki je v poljudnih besedah razkladal kmetijske razmere. Tudi kmetj. Rošker je omenjal dokaj trpkih resnic in v izbranih besedah risal položaj dandanašnjega časa. Za tem jo sledil č. g. dr. Gregorec, državni poslanec in nam risal položaj državnega zbora. Gromovito ploskanje je sledilo temu govoru. — Sedaj je č. g. podpredsednik navdušeno govoril o krivicah, ki se nam v Gradcu godijo, vsi so se strinjali s klicem „Proč od Gradca“. Potem je dr. A. Medved iz Maribora v izbornih besedah slavil A. M. Slomškega.

Shod je bil res lep naroden praznik vrlih Jurjevčanov. Ker je bila huda vročina in nam je nek zlobnež zabranil na shodu pivo, podali smo se k Cafu, kjer smo s č. g. podpredsednikom še marsikatero besedo rekli. Shoda se je udeležilo okolo 300 zavednih Slovencev iz cele okolice.

Gotovo sme prireditelj tega shoda, g. Franc Kurnik iz Sr. Gasteraja biti ponosen na shod, ki se je tako posrečil in obeča Jurjevčanom lepo bodočnost.

Napise sem našel: Jožef Caf, gostilničar; Tomaž Kšela, trgovec; Ljudska šola; „Johann Wergles (zakaj pa ne Brglez?) Gemischtwarenhandlung — trgovina z mešanim blagom;“ Anton Unger, trgovina z mešanim blagom — Gemischtwarenhandlung; J. Pavaletz's, Gasthaus — gostilna. No, Slovenci pri Sv. Jurju v prekrasnih Slovenskih goricah se precej narodno obnašajo, a vsi še ni v redu, zaspanci in nemškutarji poboljšajte se! Ti pa predraga mi „Domovina“, zdravstvuj! Ves tvoj Goricopoljski.

Politični pregled.

(O položaju.) Razgovoru mi sesterskih predsednikov Körberja in pl. Szella s cesarjem v Ištu se pripisujejo različne važnosti. O avstrijskem parlamentu so tako zdvojenja mnenja, da se govori, Körber se hoče s sklicanjem državnega zbora le še enkrat prepričati, da se res ne dá — delati.

(Bivši minister in namestnik v Gradcu marki Bacquehem) je imenovan senatnim predsednikom pri upravnem sodišču na Dunaju.

(Srbski radikali svobodni.) Nedavno se je vršila v Belgradu konferenca srbske radikalne stranke, da se ista s spremenjenim programom oživi. Na sestanku so bili Pasić, Taušanović in Vučić. Kralj Aleksander je s programom zadovoljen, ko je videl, da je isti strogo narodno-dinastičen. Radikali tedaj vendar niso tako nevarne zveri, kakor jih je slikal svetu Milan.

(Nameravani napad na črnogorskega kneza?) V Neapolju so aretovali srbska anarhista Petrovića in Cirokovića, ki sta prišla baje tja pričakovat črnogorskega kneza Nikico, da ga umorita.

(Velika nesreča na železnici.) Med Rimom in Florenco sta trčila dne 13. t. m. dva vlaka skupaj, ki sta vozila udeležnike s kraljevega pogreba. Ubitih je 15 oseb, nad 30 pa težko ranjenih. Na kraj nesreče sta prišla tudi mladi italijanski kralj in kraljica.

(Pruska nasilstva.) Kakor poroča poljski list „Ruch katolicki“, hodijo pruski profesorji latinskih šol v stanovanja poljskih dijakov in pregledujejo omare, kovčke in druge reči, iskajoči poljskih knjig. Posledice tega so, da so bili v zadnjem času trije poljski dijaki iz pruskih gimnazij odpušteni. Za pruski vladi nevarne knjige se smatrajo: „Zgodovina Poljske“, „Mali sw. ek. časnik za mladino“, „Zgodovina slovstva“ itd. Kaj to vse pomeni, ni težko uganiti. S tem je baje Nemčija — rešena!

(Odlikovanja na pariški razstavi.) Jutri se razdele slovesno v Parizu odlikovanja za razstavljene predmete. Izmed 75.531 razstavljenecv dobijo priznanja 42.790. Avstrijskih razstavljalcev dobi 50 velika darila.

(Južnoamerikanci za italijanskega kralja.) Razna italijanska, argentinska in druga tuja društva v Buenos Ayres so omislila za umorjenega italijanskega kralja velikansk bronast venec, ki tehtá 700 kil. Dne 14. avgusta je spremlilo nad 200.000 oseb voz čez mesto, na katerem so peljali orjaški venec na ladjo „Etruria“.

(Lakota v Indiji.) V Indiji se je lakota razprostranila na 800.000 kvadr. kilometrih tako,

da gladije 10 milijonov ljudi. Vzrok lakote je velika suša in nje posledice, zlasti pa angleška vlada, katera ima vsako leto 720 milijonov dobička.

(Vojna v Afriki.) Angleškemu generalu Rundlerju se je baje zopet udalo 330 Burov. Dne 10. t. m. se je bil pri Lindenquedriftu vroč boj med Buri in armadami generalov Kitchenerja in Methuena. Izid še ni znan; tudi pri Kumassi se je vnel isti dan boj. Buri so se umaknili iz Ermele, kamor je dospel Buller.

(Vojna na Kitajskem.) Evropski poslaniki si ne upajo brez zunanje pomoči zapustiti Pekinga, a mednarodnih čet ni od nikoder. Položaj je tembolj opasen, ker je kitajski podkralj Tsung-Li-Yamen naznanil francoski vladi, da Kitajska ne prevzame nikake odgovornosti za poslanike, ker so odlašali z odpotovanjem. Poslaniško osobe še res živi, toda zgubili so že 16 mož, skupno je ubitih 60 oseb, ranjenih pa 110. V apostolskem vikarijatu v Pečihju so umorili Kitajci 3000 kristjanov in 50 misijonarjev.

Razne stvari.

(Strah pred „zde“.) Češki list „Mir“ poroča o sledečem smešnem dogodku: Neki „pogumni“ mladenič pri vojaškem naboru od strahu z zobmi sklepetajoč odgovori na vprašanje, kako se piše: „Hiernék Hierborsky“. — „Kaj“, zavpije nadporočnik, „vi se pišete Zdenék Zdeborsky, pa ne „Hiernék Hierborsky!“ — „Prosim“, odgovori s tresočim se glasom mladenič, „meni so doma rekli, če tu rečem besedo „zde“ (tukaj), bodem zaprt in sem to prevel na „hier“. Tako se izgovarja prihodnji branitelj avstrijske domovine.

(Velik uspeh čeških pevcev.) Dne 22. julija je bilo v Bruslju na Belgijskem mednarodno petje pevskih društev za stavo. Udeležilo se ga je tudi češko pevsko društvo „Hlahol“ iz Pizna in je dobilo prvo ceno: zlato kolajno in 3000 frankov. Ocenjevalci so se izrazili, da petje „Hlahola“ je neprekosno.

(Ruska radodarnost.) V Vilni je tovarnar Poznanjski zapustil 500.000 rubljev v dobrodelne namene in njegovi sinovi so k tej veliki vsoti primaknili še 600.000 rubljev. — V Mologu je dala soproga trgovca Podosenova 300.000 rubljev svojemu rojstnemu mestu v dobrodelne namene.

(Kineški zdravniki.) O Kini govori zdaj ves svet in se zanima za vse kar prihaja od ondi. Tako posnemamo iz nekega poročila tudi zanimivo notico o zdravilstvu ondi. V Kini obstoji skoro vsa zdravnikov veda in pomoč v različnih mazilih, pripravljanih iz raznih živalij in rastlin. Pri vsakem zdravniku je v njegovem domu več ali manj razpostavljenih takih mazil na ogled občinstvu in to je njegova reklama. Na grobnih spomenikih vidi se čisto ime onega zdravnika, ki je zdravil umrlega, vrezano v kamen poleg imena mrtvega. V notranji organizaciji in anatomiji človeškega telesa pa kineški zdravniki nimajo niti pojma in svoja zdravila vravnavaajo kakor jim je več ali manj ugodno. O pravih dolžnostih zdravnika pa nimajo niti pojma. Kako pa odličnejši knezi smatrajo zdravnike, kaže ta mala primera. Neki kineški podkralj ima pet bogato plačanih zdravnikov, ki prejemajo plačo dokler je podkralj zdrav, ako pa resno oboli, ne dobivajo niti krajcarja plače več. Da jako pazijo, da ne oboli, to se razume.

ZAHVALA.

Za vse dokaze srčnega sočutja o tako nenadni, bridki izgubi nepozabne nam matere, sestre, tašče, babice in tete

JERE GRAHAR

posestnice na Sp. Hajdini

in za mnogobrojno spremstvo blage rajne k zadnjemu počitku, izrekam v imenu vseh šaljivih ostalih velečastitih gospodom duhovnikom, slavnemu tukajšnjemu učitelstvu in vsem znancem in prijateljem najsrčnejšo zahvalo.

Posebno zahvalo še izrekam čast. gg. učiteljem in pevcom za ganljivi nagrobnični.

Bog plati vsem!

Na Sp. Hajdini, dne 10. avg. 1900.

(332) 1-1

Jan. Grahár.

Učenca za frizersko obrt sprejme

(338) 2-1 Ivan Kapus v Celju.

Zlate zapestnice z brilanti

so se izgubile (337) 2-1

v nedeljo 12. avgusta na kolodvoru ali v Kolodvorskih ulicah v Celju. Naj se oddajo proti postavnemu darilu pri upravnistvu našega lista.

Mesto distriktnega zdravnika na Vranskem

je razpisano z letno nagrado 1400 kron.

Razven sposobnosti po § 15. postave s 23. junija 1892, dež. zak. št. 35, se zahteva temeljito znanje slovenščine.

Nagrada velja kot pavšalna odškodnina za vse po § 58. ubožne postave okrajne blagajnice zadevajoče troške, kateri dosihmal niti 100 kron na leto niso znašali.

Ponudbe je vložiti pri distriktnem odboru na Vranskem do 10. septembra 1900.

(326) 3-2 Ottenschläger, načelnik.

Ženitvena ponudba.

Trgovec in posestnik na Spodnjem Štajarskem v lepem kraju, se želi takoj poročiti z gospico ali vdovo brez otrok od 25-30 let.

Želi se par tisočakov. Le resne ponudbe sprejme upravnistvo „Domovine“ do 25. t. m. (328) 3-2 pod „Marljivost 38“.

Svoji k svojim!

ANTON KOLENC

trgovec v Celju

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“

priloga častiti duhovščini in slavnemu občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega špecerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na debelo in drobno.

Naznanjam, da kupujem tudi letos, kakor vsako leto vsakovrstne cvetke, rastline in koreninice lepo v senci posušene, da lepo zeleno barvo obdrže, po najvišjih cenah. Kakor: bezgovo gobo, kamilice, tisočrože, malinsko šupo, lipovo cvetje, sploh vse rastline, cvetke in koreninice; tudi kupim vsake vrste deželnih pridelkov, kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo, proso, konoplje, laneno seme in ržene rožičke. Ob času vsako sadje, vse deželne pridelke po najvišjih cenah. Vzamem tudi še fižol vsake vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in kuretinu. Kupim tudi suhe gobe, orehe, češnje, hruške, itd., vse po najvišjih cenah. Častitim gg. duhovnikom naznanjem, da imam vsakovrstne pristno čebelno-voščene sveče v zalogi.

Kupujem zgodnji kakor tudi pozni hmelj.

„Kmetijska zadruga v Žalcu“ naznanja vsem onim kmetovalcem, kateri se niso njeni udje, da se dobi umetni gnoj, kompost in to-mazeva žindra, kakor živinska sol, pri Antonu Kolencu, trgovcu v „Narod. domu“ v Celju, kam r se naj obrnejo neudi zadruga.

„Kmetijska zadruga za Spodnjestajarsko“ vknjiž. zadruga z omejenim poroštvom v Žalcu.

Svoji k svojim!

V prijazni vasi, tik okrajne ceste, v bližini kolodvora Rečica med trgovca Šostanj in Mozirje, se odda takoj v najem ozir. tudi prodaja

lepa zidana z opeko krita hiša.

Hiša je obdana s sadnim, bradnim in sočivnim vrtnom ter ima štiri prostorne izbe, dve lepi podzemeljski kleti in mali hlev.

(334) 3-1

Najbolj primerna bi bila za kakoga trgovca ali za gostilno, ker je bila pred menoj čez 20 let gostilna. — Pripravna je tudi za upokojenega duhovnika, ker je lepa prostorna in blizu cerkve. Dopisi naj se vpošljejo pod šifro „I. G. K.“ na upravnistvo tega lista.

Proda se

prestovoljno ednonadstropna hiša

v Celju, na ugodnem prostoru jako prikladna za malo trgovino s tremi stanovanji in prostorno obrtno delavnico, ki bi lahko služila za magacine. — Vpraša naj se pri

dr. L. Filipiču, odvetniku v Celju.

Učenec

krepak in zdrav, iz boljše hiše, zmogel slovenskega in nemškega jezika, se sprejme

pri Friderik-u Skušek

trgovina z mešanim blagom in deželnimi pridelki Metlika — Dolenjsko. (333) 3-1

Priden, krepak

in razumen dečko

poštenih kmečkih štarišev, z dobrimi šolskimi spričevali se takoj sprejme v trgovino z mešanim blagom. (331) 3-1

ANDREJ GOLOB, Koprivnica na Štajarskem.

Javna zahvala.

Ker sem imel nesrečo, da mi je dne 18. julija t. l. napravil požar na gospodarskih poslopih in zalogi krme večjo škodo, se čutim dolžnega, izreči slavnemu general. zastopstvu c. kr. priv. avstr. zavar. družbe „DUNAV“ v Gradcu svojo najlepšo zahvalo za takojšnjo in polno izplačilo dotičnega zavarovanega zneska. Posebno se pa tudi zahvaljujem njenemu zastopniku v Trbovljah, gosp. Francu Kallan, ki je blagohotno posredoval v mojo korist, tako, da sem v stanu po lastni skušnji to zavarovalno družbo vsakomur najbolje priporočati.

V Trbovljah, meseca avgusta 1900.

Matija Dolničar.

Mala trgovina

s trafiklo in z dobrim prometom pri farni cerkvi, 1 uro od postaje, se da zaradi preminogih opravkov pri posestvu v najem. — Kje, pove upravnistvo „Domovine“ v Celju.

Peter Smid,

zganjekuh v Selcih nad Škofjeločo

priloga fini brinjevec liter 2 K 40 v., borovničovec liter 2 K 60 v. Domač izdelak v večji množini. Trgovcem 10% popust. (330) 3-2

Stiskalnice za sadni mošt za vinski mošt

s čvrsto delujočimi dvojnimi stiskali ter z uravnanim pritiskom „Herkules“, z jamčeni najvišji učinek do 20%, večji nego pri vseh drugih stiskalnicah.

Mlini za sadje in grozdje

Robkalnica za grozdje (Abbeer-stroj).

Popolne priprave pri pridelovanju mošta stalne in premične. Stiskalnice soka, mlini za jagode in pri pravljanje sadnega soka.

Priprave za sušenje sadja in sočivja, stroji za lupljenje in rezanje sadja.

najnovejša samostalna patentovana škropilnica „SYPHONIA“ z a škropljenje trsa in rastlin, izdelujejo ter pošiljajo z jamstvom specialitete v najnovejši, najizvrstnejši, najuporabnejši in pripoznani najboljši, odlikovani sestavi

PH. MAYFARTH & CO.

c. kr. priv. tovarna kmetijskih strojev, livarna železa in parna fužine

Dunaj, II, Taborstrasse Nr. 71.

Odlikovane z več 400 zlatimi, srebrnimi in bronastimi svetinjami

Obširni katalogi in številna priznalna pisma zastoj. Zastopniki in preprodajalci se želijo.

Vzajemna zavarovalnica

proti požarnim škodam in poškodbi cerkvenih zvonov

v Ljubljani

je pričela svoje delovanje.

Iz Etter-jevega sadnega soka,

sadno pijačo.

10 litrov sadnega soka, ki se brez vsake druge primesi zmeša s 100 do 130 litri navadne vode, daja po naravnem vrenju 110 do 140 litrov čvrstega, čistega, okrepčujočega

sadnega vina.

Dobiva se v Mokronogu pri Mariji Sbili, (255) 20-18

v Galiciji pri Francu Senica, v Celju pri Jos. Pollanetz, v Mariboru pri Gotfridu Ketzu, v Oplotnici pri Alojzu Wallandu, v Konjicah pri M. Ogorevcu in v Poljanah pri Karolu Simma.

Lastnina in tisk D. Hribarja v Celju.

Odgovoren za tisk Ivan Spindler.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ante Beg.